

Oheň, křest a rozdělení

Lukášovo evangelium je psáno od 10. kapitoly, jako Ježíšova cesta do Jeruzaléma, kde Ježíš naplní své poslání. Lukáš si všímá i Ježíšova vnitřního rozpoložení před tím, než se podá za výkupnou oběť. To, co Ježíše čekalo - odsouzení, bolest, kříž a smrt, bylo velmi náročné. On o tom věděl, sám se pro to rozhodl. Věděl, že přináší oběť lásky, aby člověka navrátil do stavu lásky k Bohu.

Láska je náročná a proto také bolí. Není to jen laciný cit, ale postoj vůle. Láska musí projít očístou. Předtím však musí být zapálena. To vyjadřují ta slova:

„Oheň jsem přišel vrhnout na zem, a jak si přeji, aby už vzplanul!“

Ježíšovu zapálení lásky předchází jeho totální vydanost za ty, které Ježíš miluje, tedy všechny lidi. Má být ponořen do oběti, křtu bolesti a smrti. A i když je Ježíš odhodlán, přesto má strach. Láska bolí. Láska vyžaduje zmar sebe pro druhého, toho koho miluji.

V křest mám být ponořen, a jak je mi úzko, než bude vykonán!

Láska bude vždy narážet na pohodlí, usazenost, vyjeté koleje, bude vždy nějak vybočovat, a protože zve k náročnosti, bude vždy trnem

v oku těm, kdo si žijí své sobecké pohodlíčko a spokojenost se sebou samotnými. Rozhodnutí přijmout Kristovu lásku a s láskou na ni odpovědět bude vždy narážet, byť často i u těch nejbližších.

Myslíte, že jsem přišel dát mír na zemi? Ne, říkám vám, ale rozdělení. Od nynějška totiž bude rozděleno pět lidí v jednom domě: tři proti dvěma a dva proti třem.

Příklady ze života svatých toto dobře ilustrují:

Naše sv. Markéta, když uvěřila v Ježíše, měla problémy s rodiči i s nastávajícím, kteří v domnění, že se viry vzdá, tak ji udali římským úřadům považujícím víru v Krista za nezákonnou. Tak máme jednu z mnoha mučednic.

Sv. Tomáš Akvinský, šlechtický syn křesťanských rodičů. Když se však chtěl stát chudým kazatelem evangelia, tak rodiče neváhali přepadnout klášter, syna uvěznit na jednom ze svých hradů a dokonce mu do vězení přivedli i kurtizánu, aby ho svedla a odvrátila od kněžství. Raději ať synek zhřeší, než by sloužil poctivě Kristu.

Podobně tomu bylo v našich národních dějinách u sv. Ludmily a sv. Václava. Také je zavraždili jejich příbuzní, samozřejmě už křesťané, aby se snad to křesťanství nezačalo brát moc vážně. Raději smrt panovníka, než žít pravdivě podle evangelia.

Opačný postoj měla maminka sv. Jana Boska, která syna učila: To raději bych tě viděla mrtvého, než abys propadl hříchu.

Oheň, křest a rozdělení jsou znamením pravé lásky, cesty, k níž nás Bůh volá, abychom v lásce dozráli a mohli s ním být tak spojeni v jedno.